

specifikace: k žalobě věřitele na plnění podle § 203 odst. 4 IZ jsou věcně příslušné okresní soudy

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 203 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 557/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Česká republika – Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
jednající Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových,
IČO 69797111
sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

proti
žalované: **INSOLV, v.o.s.**, IČO 28398483
sídlem Rumunská 1798/1, Nové Město, 120 00 Praha 2
insolvenční správce dlužnice MAVET a.s., IČO 46973591
sídlem Zámecká ulice č. 232, 268 01 Hořovice

o zaplacení částky 478 174 Kč s příslušenstvím,

vedené u Obvodního soudu pro Prahu 2 pod sp. zn. 45 C 38/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné okresní soudy.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Obvodnímu soudu pro Prahu 2 (dále jen „předkládající soud“) dne 4. 3. 2020 domáhá po žalované, která byla příslušným usnesením Krajského soudu v Praze ustanovena insolvenční správce v insolvenčním řízení dlužnice MAVET a.s., IČO 46973591 (dále jen „dlužnice“), na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, zaplacení částky 478 174 Kč jistiny s příslušenstvím s tím, že se jedná o pohledávky za dlužnicí z titulu splatného nájemného, které nebyly žalovanou přes dodatečné výzvy uhrazeny, a proto žalobkyni nezbývá, než se s žalobou obrátit na soud podle § 203 odst. 4 zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), s tím, že není soudem věcně příslušným k projednání věci, „neboť předmětem řízení je pohledávka za majetkovou podstatou dlužníka dle § 168 odst. 2 písm. b) zák. č. 182/2006, o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), viz též rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2018, sen. zn. 29 ICdo 97/2016“. Předkládající soud uzavřel, že je dána příslušnost Krajského soudu v Praze jako insolvenčního soudu dlužnice.
3. Žalobkyně se k příslušné informativní výzvě předkládajícího soudu (§ 104a odst. 2 věta druhá o. s. ř.) k otázce věcné příslušnosti ve stanovené soudcovské lhůtě nevyjádřila.
4. Žalovaná se sice k nastolené otázce nevyjádřila k výzvě soudu, ovšem již ve svém vyjádření k žalobě ze dne 15. 6. 2020 fakticky namítla nedostatek věcné příslušnosti soudu ve smyslu § 104a odst. 5 o. s. ř., když - a to ve vazbě na § 203a zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) - konstatovala, že věcně příslušný k projednání této sporné věci je insolvenční soud dlužnice – Krajský soud v Praze.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
6. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 7 část věty před středníkem IZ, nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
9. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
10. Podle § 159 odst. 1 písm. a) IZ, incidenčními spory jsou spory o pravost, výši nebo pořadí přihlášených pohledávek.
11. Podle § 203 odst. 1 věta první IZ, není-li dále stanoveno jinak, pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky jim postavené na roveň se uplatňují písemně vůči osobě s dispozičními oprávněními.
12. Podle § 203 odst. 4 věta první IZ, neuspokojí-li osoba s dispozičními oprávněními pohledávky podle odstavce 1 v plné výši a včas, může se věřitel domáhat jejich splnění žalobou podanou proti osobě s dispozičními oprávněními; nejde o incidenční spor.
13. Podle § 203a odst. 1 IZ věta první IZ, v pochybnostech o tom, zda pohledávka uplatněná věřitelem podle § 203 je pohledávkou za majetkovou podstatou nebo pohledávkou postavenou jí na roveň anebo pohledávkou, která se v insolvenčním řízení neuspokojuje (§ 170), uloží insolvenční soud i bez návrhu věřiteli, který ji uplatnil, aby do 30 dnů podal u insolvenčního soudu žalobu na určení pořadí uplatněné pohledávky; na návrh insolvenčního správce tak učiní vždy.
14. Podle § 203a odst. 2 IZ, řízení o žalobě podle odstavce 1 je incidenčním sporem podle § 159 odst. 1 písm. a); ustanovení o popření pořadí přihlášené pohledávky platí obdobně.
15. Jak se z odstavce 1. odůvodnění podává, žalobkyně se svou žalobou z pozice věřitelky dlužnice domáhá proti žalované – a to jako osobě s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužnice (§ 229 odst. 3 písm. c) IZ) - peněžitého plnění, které má podle žalobních tvrzení

korespondovat příslušným pohledávkám, jež měly vzniknout z nájemních smluv k nemovitostem. Žalobkyně přitom svou žalobu explicitně označuje jako žalobu podle § 203 odst. 4 IZ.

16. Takto (žalobou) vymezený předmět řízení - jenž je přitom určující pro stanovení věcné příslušnosti soudů ve sporném občanském soudním řízení (viz například usnesení Ústavního soudu ze dne 7. 2. 2012, sp. zn. I. ÚS 3348/10) - potom předurčuje povahu této věci, a to nikoli jako sporu spadajícího pod okruh sporů podle § 7a písm. b) IZ (ve smyslu nepřipadné argumentace žalované v daném ohledu – viz odstavce 4. odůvodnění shora, případně obecného odkazu předkládajícího soudu na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2018, sen. zn. 29 ICdo 97/2016, který se zabýval jiným typem řízení, jež bylo zahájeno žalobou na určení, že posuzovaná pohledávka je pohledávkou za majetkovou podstatou příslušného dlužníka).
17. Kromě toho, že tato věc nemá povahu incidenčního sporu ve smyslu § 159 odst. 1 IZ, nejedná se ani o žádnou jinou věc, na níž by dopadal § 7a IZ, případně jiné ustanovení zákonné povahy, které by zakládalo výjimku z obecné věcné příslušnosti okresních soudů ve sporném občanském soudním řízení (§ 9 odst. 1 o. s. ř.).
18. Proto nadřízený soud rozhodl podle § 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř. způsobem uvedeným ve výroku tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 26. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu